

אתמורת סדר קרבן פסח

Preferably, to be said in the
afternoon of Erev Pesach after Mincha

In the time of the Beit HaMikdash (past & future), Korban Pesach is offered on the 14th of Nissan after the afternoon Tamid (daily sacrifice). Based on "(the words of) our lips will take the place of the bulls", it is appropriate for us to say the following passages...

בידכם ואכלתם אתו בנפתון פסח הוא לה:

שמות יב-א-כח ויקרא משה לכל-זקני ישראל ויאמר אליהם משכנו וקזוזי לכם לאן למשפחותיכם ושזוזו הפסח: ולקחוהם אגדת אזוב וטבלתם בהם אשר-בסוף והגעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-ההם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתחו-ביתו עד-בקר: ועבר ה' לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסחו ה' על-הפתחו ולא יתן המשוזית לבא אל-בתיכם לנגף: ושמרתם את-הדבר הזה לזק-לך ולבניך עד-עולם: והיה פי-תבאו אל-הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את-העבודה הזאת: והיה פי-יאמרו אליכם בניכם מנה העבודה הזאת לכם: ואמרתם זבוח-פסח הוא לה' אשר פסחו על-בתי בני-ישראל במצרים בנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את-משה ואהרן כן עשו:

שמות יב-מג-ג ויאמר ה' אל-משה ואהרן זאת זמנת הפסח כל-בן-זכר לא-יאכל בו: וכל-עבד איש מקצת-פסח ומלתה אתו אז יאכל בו: תושב ושכיר לא-יאכל בו: בבית אוזל יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר וזוזה ועצם לא תשברו-בו: כל-עדת ישראל יעשו אתו: וכי-יגור אתך גר ועשה פסחו לה' המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרוז הארץ וכל-ערכ לא-יאכל בו: תורה אנות יהיה לאזרוז ולגור הגר בתוככם: ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה ה' את-משה ואת-אהרן כן עשו:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן הפסח במועדו בארבעה עשר להודש הראשון ולהיות להגים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם קוראים את ההלל, ועתה בעונותינו הרב בית המקדש ובטל הקרבת הפסח. ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואולי אבותינו שיהא שיח שפתינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו ודברו הלויים בשיר והלל להודות לה' ואתה תכונן מקדשך על מכונו ונעלה ונקריב לפניך את הפסח במועדו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור:

שמות יב-א-יא ויאמר ה' אל-משה ואל-אהרן בארץ מצרים לאמר: הוודש הזה לכם ראש יודשים ראשון הוא לכם ליודשי השנה: דברו אל-כל-עדת ישראל לאמר בעשר ליודש הזה וקזוזו להם איש שיה לבית-אבת שיה לבית: ואם-ימעט הבית מהיות משה ולקזוז הוא ושלכו הקרב אל-ביתו במקסט נפשית איש לפי אכלו תכסו על-השנה: שנה תמים זכר בן-שנה יהיה לכם מן-הקבשים ומן-העצים תקזוזו: והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום ליודש הזה ושזוזו אתו כל קהל עדת-ישראל בין הערבים: ולקזוזו מן-הדם ונתנו על-שתי המזוזות ועל-המשקוף על הבתים אשר-יאכלו אתו בהם: ויאכלו את-הבשר בלילה הזה צלי-אש ובצלות על-מרדים יאכלהו: אל-תאכלו ממונו גא ובשל מבשל במים פי אם-צלי-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרבו: ולא-תותירו ממונו עד-בקר והצטר ממונו עד-בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אתו מתזיכם וזגרים זעליכם ברגליכם ומקלכם

ויקרא כג-ה אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים: בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח לה:

במדבר ט-א-יז וידבר ה' אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני-ישראל את-הפסח במועדו: בארבעה עשר-יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל-זו קטיו וככל-משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל-בני ישראל לעשות הפסח: ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה ה' את-משה כן עשו בני ישראל: ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא-יכלו לעשות-הפסח ביום ההוא ויקראו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם כמה נגזר לבלתי הקריב את-קרבת ה' במעדו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה-צוה ה' לכם: וידבר ה' אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש פי-יהיה טמא | לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח לה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ובמרים יאכלהו: לא ישאירו ממנו עד-בקר ועצם לא ישברו בו ככל-זקת הפסח יעשו אתו: והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה וזדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה פי | קרבן ה' לא הקריב במעדו וזטאו ישא האיש ההוא: וכי-יגור אתכם גר ועשה פסח לה' פזקת הפסח וכמשפטו כן יעשה וזקה אנות יהיה לכם ולגר ולא-גרוז הארץ:

במדבר כח-טו ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה:

דברים טז-א-ח שומר את-חדש האביב ועשית פסח לה' אלהיה פי בחדש האביב הוציאה ה' אלהיה ממצרים לילה: וזבוח פסח לה' אלהיה צאן ובקר במקום אשר יבחר ה'

לשפן שמו שם: לא-תאכל עליו זמין שבעת ימים תאכל-עליו מצות לזום עני פי בזבוחן יצאת מארץ מצרים למען תזכר את-יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא-יראה לה שאר בכל-גבלה שבעת ימים ולא-ילין מן-הבשר אשר תזבוח בערב ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבוח את-הפסח באחד שעריך אשר-ה' אלהיה נתן לה: פי אם-אל-המקום אשר-יבחר ה' אלהיה לשפן שמו שם תזבוח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלה ואלתה במקום אשר יבחר ה' אלהיה בו ופנית בבקר והלכת לאהליה: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיה לא תעשה מלאכה:

יהושע ה-י-יא ויזנו בני-ישראל בגלגל ויעשו את-הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריזו: ויאכלו מעבור הארץ ממזרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה:

מלכים ב' כג-א-כג ויצו המלך את-כל-העם לאמר עשו פסח לה' אלהיכם כפתוב על ספר הברית הזה: פי לא תעשה פסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את-ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: פי אם-בשמינה עשרה שנה למלך יאשיהו תעשה הפסח הזה לה' בירושלם:

דברי הימים ב' לא-כ וישלחו יזזקיהו על-כל-ישראל ויהודה וגם-אגרות פתב על-אפרים ומנשה לבוא לבית-ה' בירושלם לעשות פסח לה' אלהי ישראל: ויעץ המלך ושדו וכל-הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: פי לא יכלו לעשותו בעת ההיא פי הפהלים לא-התקדשו למדי והעם לא-נאספו לירושלם: וישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל-הקהל: ויעמידו דבר להעביר קול בכל-ישראל מבאר-שבע ועד-הן לבוא לעשות פסח לה' אלהי ישראל בירושלם פי לא לרב עשו כפתוב: וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושדו בכל-ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אליה' אלהי אברהם

יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיֵשֵׁב אֶל-הַפְּלִיטָה הַגְּשׁוּ אֶרֶץ
לָכֶם מִפֶּה מַלְכֵי אַשּׁוּר: וְאֶל-תְּהִי
פְּאֻבוֹתֵיכֶם וּכְאֻזֵּיכֶם אֲשֶׁר מַעְלוּ בְּה'
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְשִׁמָּה כַּאֲשֶׁר אִתֶּם
רֹאִים: עֲתָה אֶל-תִּקְשׁוּ עֲרַפְכֶם פְּאֻבוֹתֵיכֶם
תִּגְדְּלוּ לָהּ וּבֹאוּ לְמִקְדְּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
לְעוֹלָם וְעַבְדוּ אֶת-ה' אֱלֹהֵיכֶם וְיֵשֵׁב מִכֶּם
זָרוֹן אִפּוֹ: כִּי בְשׁוּבְכֶם עִלְיָהּ אֻזֵּיכֶם
וּבְנֵיכֶם לְרִזּוּמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וְלִשׁוֹב
לְאָרֶץ הַזֹּאת כִּי-זָנְזוֹן וְרִזּוּם הוּא אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא-יִסִּיר פָּנָיִם מִכֶּם אִם-תִּשׁוּבוּ אֵלָיו: וַיְהִי
הַרְצִים עֲבָרִים מַעִיר | לְעִיר בְּאֶרֶץ-אֶפְרַיִם
וּמִנְשֵׁה וְעַד-זַבְלוֹן וַיְהִי מִשְׁזֻזִּיקִים עֲלֵיהֶם
וּמְלַעְגִים בָּם: אִךְ אֲנָשִׁים מֵאֲשֶׁר וּמִנְשֵׁה
וּמִזַּבְלוֹן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם: גַּם בִּיהוּדָה
הִיָּתָה יָד הָאֱלֹהִים לְתֵת לָהֶם לֵב אֲזוּד
לְעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַמִּלְכָּה וְהַשָּׂרִים בְּדָבָר ה':
וַיֵּאֲסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִם-רַב לְעֲשׂוֹת אֶת-זֶנֶח
הַמִּצְוֹת בְּזוֹדֵשׁ הַשָּׁנָי קָהֵל לְרַב מָאֵד: וַיִּקְמוּ
וַיִּסִּירוּ אֶת-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֵת
כָּל-הַמִּקְטָרוֹת הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְזָנוֹל
קִדְרוֹן: וַיִּשְׁזַטּוּ הַפֶּסֶסוּז בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר
לְזוֹדֵשׁ הַשָּׁנָי וְהַפְּהָגִים וְהַלְוִיִם גָּבְלוּ
וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בַּיֵּת ה': וַיַּעֲמִדוּ
עַל-עַמֻּדִים כַּמִּשְׁפָּטִים כְּתוֹרַת מֹשֶׁה
אִישׁ-הָאֱלֹהִים הַפְּהָגִים זָרְקִים אֶת-הַדָּם מִיַּד
הַלְוִיִם: כִּי-רַבַּת בַּקָּהֵל אֲשֶׁר לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ
וְהַלְוִיִם עַל-שְׁזֻזִּיטַת הַפֶּסֶסוּזִים לְכָל לֹא טָהוֹר
לְהַקְדִּישׁ לָהּ: כִּי מִרְבִּית הָעָם רַבַּת
מֵאֶפְרַיִם וּמִנְשֵׁה יִשְׁשָׁכָר וּזְבֻלוֹן לֹא הִטָּהְרוּ
כִּי-אָכְלוּ אֶת-הַפֶּסֶסוּז בְּלֹא כִפְתוֹב כִּי
הִתְפַּלֵּל יִזְזַקְהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר ה' הַטּוֹב
יִכְפֹּר בְּעַד: כָּל-לִבָּבוּ הַכִּין לְדַרוֹשׁ
הָאֱלֹהִים | ה' אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּטָהְרַת
הַקָּדֵשׁ: וַיִּשְׁמַע ה' אֶל-יִזְזַקְהוּ וַיִּרְפָּא
אֶת-הָעָם: --- **לֵה-א-נט** וַיַּעַשׂ יֵאֲשִׁיחוּ
בִירוּשָׁלַם פֶּסֶסוּז לָהּ וַיִּשְׁזַטּוּ הַפֶּסֶסוּז
בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר לְזוֹדֵשׁ הַרְאִשׁוֹן: וַיַּעֲמִד
הַפְּהָגִים עַל-מִשְׁמֹרוֹתָם וַיִּזְזַקְמוּ לְעַבֹּדַת
בַּיֵּת ה': וַיֹּאמֶר לְלוֹיִם הַמְּבוּנִים [הַמְּבִינִים]
לְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים לָהּ תִּגְדּוּ אֶת-אֲרוֹן-
הַקָּדֵשׁ בַּבַּיֵּת אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד
מִלְכָּה יִשְׂרָאֵל אֵין-לָכֶם מִשָּׂא בַּפֶּתַח עֲתָה
עַבְדוּ אֶת-ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

והכנינו [והכנינו] לבית אבותיכם
כמוזלכותיכם בכתב דויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו: ועמדו בקדש
לפלגות בית האבות לאזיזיכם בני העם
וזלפת בית אב ללוים: וישזטו הפסוז
והתקדשו ויהכנינו לאזיזיכם לעשות
כדבריה ביד משה: וירם יאשיהו לבני
העם זאן כבשים ובני עזים הכל לפסוזים
לכל הגמזא למספר שלשים אלף ובקר
שלשית אלפים אלה מרכוש המלך: ושריו
לגדבה לעם לפהגים וללוים הרימו זלקה
וזכריהו ויזיאל גידי בית האלהים
לפהגים גתנו לפסוזים אלפים ושל מאות
ובקר שלש מאות: וכונניהו [וכונניהו]
ושמעהו ונתנאל אזיו וזשביהו ועיאל
ויזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסוזים
זמשת אלפים ובקר זמש מאות: ותפוז
העבודה ויעמדו הפהגים על עמדם והלוים
על מזלכותם כמזות המלך: וישזטו
הפסוז ויזרקו הפהגים מידם והלוים
מפשטיים: ויסירו העלה לתתם למפלגות
לבית אבות לבני העם להקריב לה'
כפתוב בספר משה וכן לבקר: וישלכו
הפסוז באש כמשפט והקדשים בשלכו
בסירות ובדודים ובזלזות וירצו לכל בני
העם: ואזר הכנינו להם ולפהגים כפי הפהגים
בני אהרן בהעלות העולה והזלבים
עד לילה והלוים הכנינו להם ולפהגים בני
אהרן: והמשררים בני אסא על מעמדם
כמזות דויד ואסא והימן וידתון זונה
המלך והשערים לשער ושער אין להם
לסוד מעל עבדתם כפי אזיזיהם הלוים הכנינו
להם: ותפוז כל עבודת ה' ביום ההוא
לעשות הפסוז והעלות עלות על מזבז ה'
כמזות המלך יאשיהו: ויעשו בני ישראל
הגמזאים את הפסוז בעלת ההיא ואת זנח
המזות שבעת ימים: ולא געשה פסוז
כמהו בישראל מימי שמואל הגביא
וכל מלכי ישראל | לא עשו פסוז
אשר עשה יאשיהו והפהגים והלוים
וכל יהודה וישראל הגמזא ויוליבי
ירושלם: בשמונה עשרה שנה למלכות
יאשיהו געשה הפסוז הזה:

This is an English rendering of the passage said after the Tanach portions. You can find it in Hebrew in some Siddurim and Hagadot.

AMIRAT SEDER KORBAN PESACH

Thus was the service of the Korban Pesach (KP) on the 14th of Nissan. It was not slaughtered until after the afternoon TAMID. **Erev Pesach (EP)** that fell on any day of the week including **Shabbat**, the TAMID was slaughtered at 7½ hours and offered on the Mizbei'ach at 8½ hours. When EP was Erev Shabbat, it was slaughtered at 6½ hours and brought at 7½ hours. KP was brought AFTER the TAMID. All Jews - men & women - who are TAHOR and circumcised (an uncircumcised member of the household sometimes prevents others from KP) and who are "close" to Yerushalayim, are obligated in KP.

KP is brought from unblemished male lambs or goats within their first year, and are slaughtered anywhere in the AZARA, AFTER the Tamid is completed and the Menora is tended. KP is not brought if any member of "the group" still has chametz in his possession.

KP is slaughtered (even by a non-kohen) and the blood of Sh'chita is received (only) by a kohen in a sacred vessel. There were lines of kohanim from each "Sh'chita station" to the Mizbei'ach, each kohen with either a gold or silver vessel (within a row, all the vessels were the same; it was considered more attractive that way). The vessels did not have flat bottoms to prevent them from being put down, which might allow the blood to congeal before reaching the Mizbei'ach, thus invalidating the korban. In assembly-line fashion, the first kohen handed the vessel with the blood to the second kohen in line and received from him an empty vessel. The second kohen passed the blood to the next in line and received an empty vessel. And so on, until the kohen near the Mizbei'ach poured the blood on the base of the Mizbei'ach and handed the empty vessel back to the kohen next to him. Then the KP was hung from hooks or from poles supported by one's shoulder and the shoulder of his fellow, and it was skinned (**on Shabbat, the whole skin was not removed**). Certain innards and fats were removed from the animal, placed in a

sacred vessel, salted and placed on the fire of the Mizbei'ach. **(The timing for HEKTEIR CHALAVIM, as it is called, was different when EP was Shabbat.)** Other innards were removed and cleaned **(with differences if EP is Shabbat)**, to be roasted alongside the KP.

KP was brought in three shifts, none with fewer than 30 people. After the first shift entered the AZARA, the doors were locked. During the bringing of KP, Leviyim sang Hallel. If necessary, they kept repeating it until the shift was done. For each Hallel, kohanim blew the Chatzotzrot (Silver Trumpets). When the shift was done, the people were let out of the Azara and the next shift was admitted. So too for the third shift. After all KP were brought, the floor of the Azara was flooded and washed - even on Shabbat.

Roasting of KP does not "push aside" Shabbat. When EP is Friday, roasting must be done BEFORE Shabbat. **When EP is Shabbat, roasting (and even carrying the KP from Har HaBayit to the place where it will be eaten) waits until AFTER Shabbat.** The animal and those innards removed but not placed on the Mizbei'ach are placed on a wooden skewer from a pomegranate tree and put inside the oven, with the heat from below.

When EP is a weekday, a Korban Shlamim known as CHAGIGAT YUD-DALET is also brought (only when people are TAHOR) - from cow, goat, or sheep, male or female, any age - and is eaten as the main dish at the Seder so that the KP will be AL HASOVA, when satisfied (but not stuffed).

This is the procedure for the KP and Chagiga (which are symbolized on our Seder plates by the Z'RO'A and EGG respectively).

When we say Seder Korban Pesach, we should have in mind CHURBAN BEIT HAMIKDASH (the destruction of the Temple) AND be filled with prayerful anticipation for the next Beit HaMikdash (these are opposite sides of the same coin). Saying Seder Korban Pesach at the "proper" time on Erev Pesach, can "count in Heaven" (so to speak) as if we actually brought KP in the Beit HaMikdash, may it be built soon in our time, אָמֵן.